

Paula Noronen & Minna Kivelä

ÄLYTTÖMÄN HULLUJA SATUJA

Tammi

KUVITUS
Aiju Salminen

S. 78 ote laulusta *Mikki Hiiri merihädässä*, sanat R. R. Ryyänen.
Turun murteeseen sivuilla 68–69 ja 72–73 on käytetty Turkuraattoria.

Teoksen satuvalikoima on muokattu Bauer Median RadioPlayssa ja
Podplayssa vuosina 2022–2024 esitetyistä äänisaduista.

Teksti © Paula Noronen ja Minna Kivelä 2024

Kuvitus © Aiju Salminen 2024

Otsikoiden tekstaukset: Aiju Salminen

Teoskokonaisuus © Tekijät ja Tammi 2024

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

Painettu EU:ssa

ISBN 978-952-04-5993-2

Paula Noronen & Mimma Kivelä

ÄLYTTÖMÄN
HULLUJA
SATUJA

KUVITUS

Aiju Salminen

TAMMI · HELSINKI

KAKKAKIKKARE
YÖKYLÄSSÄ

s. 8

VAUVAT
TAIDEMUSEOSSA

s. 16

MAAILMAN
SURKEIN
PELITUOLI

s. 23

JASKAN JA ORAVIEN
SUURI HUIJAUS

s. 31

FESTARIKISSAT

s. 40

KAKKAKIKKAREEN
KOOTUT
SELITYKSET
s. 48

PAHISMUMMO
TUBETTAJANA
s. 55

ORAVAVELJEKSIIN
ISKEE RAHANAHNEUS
s. 63

VAUVAT
RISTEILYLLÄ
s. 74

FLUNSSA PILAA
KAIKEN
s. 83

ORAVAVELJEKSET
VAIHTAVAT
PERHETTÄ
s. 89

KAKKAKIKKAREEN
SYNTYMÄPÄIVÄT
s. 97

VAUVOJEN
HURJA
KIRJASTOSEIKKAILU
s. 106

KAKKAKIKKARE YÖKYLÄSSÄ

Muistat varmasti Kakkakikkareen. Tuon aivan mainion pienen haisevan kakkakikkareen, joka asuu tätinsä kanssa Jyväskylässä. Eräänä päivänä Kakkakikkare oli menossa yökylään ystävänsä Jassun luokse.

Kakkakikkare: Täti! Mitä pitikään ottaa yökylään mukaan?

Täti: Puhtaita vaatteita, hammasharja ja -tahna. Ja jos haluat jonkun unikaverin, vaikka nallen.

Kakkakikkare: Joo, pakkaan nuo kaikki. Noin, sinne meni kännykkä ja laturi ja...

Täti: Onko kivaa mennä Jassun luokse?

Kakkakikkare: On, superkivaa! Siis niin haisevan töhnäisen ihanaa!

Täti: Mutta mitä jos sinun tulee minua ikävä?

Kakkakikkare: Ei tule. Ei todellakaan!

Täti: Vähän voi kuitenkin tulla ikävä...

Kakkakikkare: Ei tule yhtään ikävä. Nyt lähden, moikka, prööt.

Täti: Otapa omat lakanat, ettei Jassun lakanat värjäydy ruskeiksi.

Kakkakikkare: Ei kuulemma tartte, niillä on. Menen nyt, moido!

Kakkakikkare oli onnellinen. Hän oli menossa pitkästä aikaa yökylään, ja vielä parhaan ystävänsä Jassun luokse. Hän odotti sitä hienoa tunnetta, kun saa kikatella kaverin kanssa peiton alla, syödä herkkuja ja katsoa vaikka elokuvaa.

Samaan aikaan kotona Kakkakikkareen täti istui sohvalla eikä tiennyt, mitä tekisi.

– Jaha, minulla on nyt sitten koko kämppä itselläni käytössä, eli kätyä pukkaa, sanoisi nuorisoi! Mitähän tässä oikein tekisi? Jos minä vaikka katsoisin telkkaria.

”Tervetuloa Jättipottikilpailuun, senkin urpot, ei tästä kukaan mitään voita”, kuului televisiosta.

Jättipotti-kilpailu nähty... Toisella kanavalla on se uusi sarja, Sokerihuurrutetut donitsit autiolla talolla.

”Minä sulan. Sokeridonitsi ei kestä aurinkoa...”

– Nähty. Eiliset uutiset ja ensi kesän sää nähty, pelkkiä uusintoja. Ei sieltä mitään tule, eihän Kakkis? Ai niin, hän ei ole täällä. Jospa minä sitten vähän lukisin. Vaikka tuota kirjaa, tätä minulla on tapana lukea Kakkakikkareelle, mutta hän on nyt siellä yökylässä.

Täti ei osannut olla yksin, hän alkoi ikävöidä Kakkakikkareta ja soitti tälle.

Kakkakikkare: Kakkiksen puhelimessa Kakkis!

Täti: Haloo, onko Kakkakikkare? Täti täällä.

Kakkakikkare: Joo, mitä asiaa? Me katsotaan ”Kalamies hain vatsassa” -leffaa ja syödään karkkia. Meillä on ihan sikana irtokarkkeja, jotain kolme kiloa!

Täti: Sitä vain, että tule kotiin, jos tulee ikävä. Ei ole mikään häpeä lähteä kotiin kesken yök...

Kakkakikkare: En tule! Täällä on niin siistiä ja kivaa, moido!

Täti: Mutta kohta voi tulla ikävä ja sitten voit soittaa ja...

Kakkakikkare: Ei tule, moikka. Älä soita koko ajan!

Täti sulki puhelimen ja pohti, mitä tekisi.

Nyhdän voin tehdä kaikkea sitä, mitä olen aina halunnut tehdä niin, ettei Kakkakikkare-kultaseni häiritse minua. Kudon torttuaiheisen villapaidan hänelle! Langat siitä ja puikot, oikein nurin oikein nurin oikein väärin oikein väärin. Hyvinhän tämä meni, vaikka muutama

oli väärin. Voi Kakkis, tulee niin hieno paita. Ei tästä tule nyt mitään, kutominen muistuttaa liikaa kakkamurusestani. Mitä olen aina halunnut tehdä? Kääretortun! Nyt pyöräytän sen, pois tieltä toukat ja tipuset. Täältä tulee mestarileipuri!

Samaan aikaan yökylässä Kakkakikkareella oli hauskaa ja jännää!

Kakkakikkare: Tää Kalamies-elokuva oli niistä kyllä paras. Eka oli hyvä ja oli se tokakin, missä se joutui ahvenen vatsaan. Oli vähän ahdasta!

Jassu: Mutta tämä on vielä parempi! Kato Kakkis, kun laittaa karkit poskiin, niin näyttää vähän kalamieheltä.

Kakkakikkare: Totta. Ja kun kirpeän remmin laittaa roikkumaan suusta, tämä on niinku sen kieli! Pelottaako, Jassu? Olen karmea Kalamies ja kohta hotkaisen sinut, senkin tyhmä hai!

Yhtäkkiä ikkunasta kuului koputus ja Jassu hypähti.

Kakkakikkare: Pelästyit mun Kalamiestä.

Jassu: En, vaan tota koputusta. Mennään katsomaan, mitä siellä on! Jassu ja Kakkakikkare avasivat ikkunan ja näkivät tädin lautasen kanssa.

Täti: Tekaisin tuossa kääretortun ja ajattelin, että teillä on varmaan kova nälkä. Kakkis, toin myös sinun pyöräsi, jos haluat pyöräillä kotiin sitten kun maha on täynnä! Jos vaikka ikävä vaivaa.

Kakkakikkare: Täti, olen täällä yökylässä eikä silloin lähdetä pyörällä kotiin. Nyt ei ole yhtään nälkä mutta huomenna varmaan on, niin syön sitä kun tulen kotiin. Hyvää yötä, täti!

Täti: Mutta kohta on pimeä ja sitten varmasti tulee järkyttävä koti-ikävä.

Kakkakikkare: Ei tule, moikka.

Täti lähti allapäin kohti kotia.

– Hmm, ehkä Kakkakikkareta pelotti, että minun seurani saa aikaan koti-ikävän. Parempi, että menen tosiaan kotiin.

Jassu: Hei Kakkis, mitä tehtäis?

Kakkakikkare: Ollaanko tyynysotaa?

Jassu: Joo! Osumasta saa kuusi pistettä.

Kakkakikkare: Jes, täältä tulee.

Jassu: Auuu...

Kakkakikkare: Haha!

Kotona Hannikaisenkadulla täti mietti, mitä tekisi.

– Minähän voisin järjestää juhlat! Aikuisille ystäväilleni. Joo, sehän on hyvä idea.

Täti laitto viestiä kolmelle ystäväelleen Irmalle, Tuulalle ja Sepolle.

Hei, tule meille nyt. Tarjolla kääretorttua.

Pian vastauksia alkoi tulla.

Hei, en pääse näin nopeasti. Minulla on sellotunti, viulutunti, kuoro ja koiranrapsutustunti. Terkuin, Seppo

Kiitos kutsusta, mutta olen kuumeessa. Lisäksi minulla on vesirokko ja hellalla hernerokko. T: Tuula

– No voi voi sentäs. Minäpä soitan Irmalle.

Irma: Haloo.

Täti: Hei, Irma. Kakkakikkare on yökylässä. Tule meille!

Irma: Minä tulen. Olen siellä viiden minuutin kuluttua.

Täti: Voi, kuinka mukavaa!

Täti kattoi pöytään kääretorttua ja kahvia.

Kakkakikkareen yökylässä oli saatu tyynysota loppuun.

Kakkakikkare: Olipa kivaa. Vain yksi tyyny meni rikki.

Jassu: Ei haittaa. Hei mennään pimeään kellariin ja otetaan taskulamput mukaan!

Kakkakikkare: Joo, mahtava idea!

Kakkakikkareen tädillä oli oikein mukavaa, mutta sitten Irma sanoi:

– Jos minä tästä nyt lähtisin.

Täti: Ei, älä vielä! Otetaan yksi erä Monopolia. Saat Erottajan ja Kasarmikadun ja kaikki hotellit!

Irma: Minulla on aikainen herätys.

Täti: Nepataan pikkuautoilla. Katso, miten pitkälle tämä menee, nepsis vaan!

Irma: Eivät minun sormeni kestä tuollaista neppailua.

Täti: No, kääritään itsemme mattoon ja liu'utaan rappuja alas? Mitäs sanot? Cha cha cha!

Irma: Minun on nyt pakko mennä. Oli kiva nähdä ja hyvää kääretorttua, heippa.

Täti: Ja taas on niin hiljaista. Ehkä parempi, että menen nukkumaan.

Samaan aikaan Jassun luona haukotus iski Kakkakikkareeseen.

Kakkakikkare: Hei, meitsiä alkaa jo väsyttää.

Jassu: Sama. Mutta valvotaan silti niin pitkään kuin voidaan.

Kakkakikkare: Joo. Vitsi että on ollut kivaa. Kellari oli vähän jännä.

Jassu: Niin oli. Voitais laittaa yökkärit päälle.

Kakkakikkare: Joo.

Kakkakikkare puki yöpuvun päälleen. Silloin hän alkoi miettiä tättään.

Kakkakikkare: Tätikin on varmaan menossa nukkumaan.

Jassu: Tuliko ikävä?

Kakkakikkare: No silleen vähän, mutta se on ihan normaalia...

Jassu: Joo, tiedän. Minullakin välillä tulee vähän ikävä, jos olen yökylässä.

Kakkakikkare: Silloin tietää, että on väsynyt ja kannattaa mennä nukkumaan.

Jassu: Niinpä, aamu tulee tosi nopeasti, kun nukahtaa.

Kotona täti ei saanut unenpäystä kiinni. Hän pyöri tuskaisena sängyssään.

– Ei tästä nyt mitään tule. Olen aivan varma, että Kakkis haluaa nähdä minut. Hän itkee onnettomana ja ikävä kalvaa pientä raasua. Minä soitan hänelle!

Kakkakikkare: Mitä nyt taas, täti?

Täti: Sitä vain, että sinulta jäi hammastahna.

Kakkakikkare: Lainaan täältä.

Täti: Mutta siellä ei varmaan ole suosikkihammastahnaasi, sitä jossa on makuna popcorn-kananmuna-mansikka.

Kakkakikkare: Ei se hammastahna tuolta maistu!

Täti: Ei niin, mutta voisi maistua!

Kakkakikkare: Täti, ei kai sinulla ole ikävä?

Täti: No ei tietenkään. Täällä juuri aletaan Irman ja Sepon kanssa pelata mölkkyä!

Kakkakikkare: Yöllä?

Täti: Niin, yömölkkyä.

Kakkakikkare: No kiva. Hyvää peliyötä sitten!

Täti: Hei hei sitten.

Täti painoi puhelun kiinni ja silloin hän keksi. Hän nappasi hammastahnatuubin ja tilasi taksin. Kuski jätti tuubin Jassun kodin portaille ja laski sen päälle lapun: *Vastaanottaja Kakkakikkare.*

Jassun äiti oli menossa vessaan, kun ovikello soi.

Taksikuski: Moro, piti tuoda tällainen tahna tänne.

Jassun äiti: Kiitos. Kakkis ja Jassu, täällä on joku hammastahna. Varmaan tädiltäsi.

Kakkakikkare: No pestään sitten tällä.

Kylpyhuoneessa Kakkakikkare puristi tuubia, ja yhtäkkiä tädin pää ilmestyi tuubista.

Täti: Heissulivei!

Kakkakikkare: Mitä sinä oikein teet, täti? Oletko tunkeutunut hammastahnatuubiin?

Jassu: Mitä sinun tätisi sekoilee!

Täti: Anna anteeksi, Kakkakikkare. En osaa olla yksin kotona. Tuli niin kova ikävä sinua, ettei ollut muuta vaihtoehtoa kuin tuupata itseni tuubiin ja tulla tänne yöksi.

Kakkakikkare: Täti, nyt sinun pitää kasvaa aikuiseksi. Ikävä on ihan normaali tunne.

Täti: Joo niin kai.

Kakkakikkare: Ja kun on ikävä jotakuta, niin se tarkoittaa, että tykkää siitä.

Täti: Niin se on, Kakkis. Voi voi, minä annoin ikävän ottaa vallan, vaikka tiedän, että heti aamulla nähdään. No, enköhän minä nyt saa nukkuttua ihan itsekseni kotona yksin, *ensam, alone...*

Kakkakikkare: Ota tämä minun pehmotiikeri mukaan. Ja kuuntele vaikka jotain rauhoittavaa musiikkia, niin nukahdat.

Täti: Sehän on kiva idea. Lähden tästä tiikerin kanssa kotiin ja hammaspesulle ja sitten unten maille. Tui tui ja nati nati!

Täti lähti pehmo kainalossa kotiin, ja uskokaa tai älkää, hän nukahti sohvalle tiikeri jalkopäässä, hammastahnatuubi tyynynä ja kuulokkeissa soi Juhana Tapanaisen kappale ”Kaksi vanhaa kikkareta vessanpöntön pieksemää”.

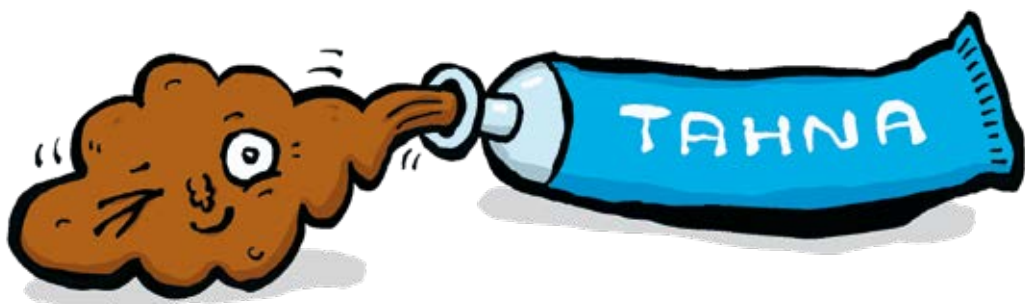
Yökylässä valvottiin vielä.

Jassu: Osaatko sinäkin mennä tuubiin?

Kakkakikkare: Hei Jassu, älä unta näe!

Jassu: Kohta näen. Mennäänkö nyt nukkumaan?

Kakkakikkare: Mennään. Koska yökyläilyyn kuuluu nukkuminen!

Pitäkää käsinojista kiinni, nyt tulee sitä itseään!

Älyttömän hulluissa saduissa tapaamme Kakka-kikkareen, tuon mainion haisevan ystävämme, joka sotkeutuu selityksiinsä. Villit vaippapöksyt Keke ja Vuokko riehuvat muun muassa risteilyllä, bingoemännän kauhuksi. Saduissa seikkailevat myös rahanahneeksi heittäytyvät oravaveljekset Mauri ja Vesa, kiukkuinen pahismummo, outo pelituoli ja vauhdikkaat festarikissat.

Supersuosittu *Hulluja satuja* (2021), *Täysin hulluja satuja* (2022) ja *Hurjan hulluja satuja* (2023) ovat jo kutkuttaneet kaikenikäisten lukijoiden nauruhermoja.

Kannen kuvat: Aiju Salminen

9 789520 459932

www.tammi.fi

L84.2

ISBN 978-952-04-5993-2

